

ABBATIS
PANORMITANI
COMMENTARIA

Primæ Partis in Primum Decretalium Librum.

Quamplurimum Jurisconsultorum, qui probe hucusque aliquid ijs addidisse
apparuerunt, Adnotationibus illustrata.

*Hac postera vero editione recognita, atque ab innumeris erroribus, quibus ob temporis vetustatem, & libra-
riorum recentem iniuriam ubiq; depravata, mutila passim, & plerisque in locis decurtata usque adeo
deprehendebantur, ut nullus plane sensus esset, tam in textu, quàm in allegationibus,
summo studio vindicata, & integritati sua restituta.*

Quibus præter eiusdem Panormitani *QVÆSTIONEM* quandam in Patinensi Gymnasio disputatam,
REPETITIONEM in c. Per duas. De arbitris, in Alma Bononiensi Academia editam,
Et *INTERPRETATIONEM* ad Clementinas epistolas, quæ tamen omnes in veteribus codicibus reperiebantur.

*Proficelobis nostris typis accessit Practica eiusdem Panormitani, et Pontificij & Casarei iuris studiosi
Theoricam haberent coniunctam cum praxi in omnibus ferè curijs observari consuetam.*

TOMVS PRIMVS

VENETIIS, M D X C II.

Panor. super Prima parte primi Decret.

beneficio, etiam scienter, qui non loquitur ille tex. de illo benefici-
cio, in quo fuit commissa simonia, sed de beneficio in ecclesia, quod
voluit habere per simoniam. Unde magna est differentia inter
vnum casum, & reliquum. Et tene mensibos dictum, quia ceteri
Doe. de male, transeunt cum dicto Host. ponderando illam res.
& vide de ma, quod la rius dixi in d. c. de simonia ca. Abbas.

S. P. M. S. A. B. I. P. M.

1 Tempus currie impeditur, si possit impedimentum tollere.

2 Postea dicitur ille, qui potest facere, ut possit.

C. A. P. I. X.

His quibus bene est, & per alia verba sic potest sum-
mari. Electoribus impeditis, currit tempus,
si possunt impedimentum tollere. h. d. Casus 1. Dum vacat eccle-
sia, papa, vel eius legatus, interdicat canonicis, ut abique licentia
eligere non praesumant, quarebitur, vnum tempus statutum a
canone. Et tunc, vel sex mensium, currat illis. R. d. d. t. q. bene
currit, ex quo in mora sunt postulandi licentiam eligendi. R. No.
arg. a contrario, q. electoribus simpliciter impeditis, non currit
tempus ad eligendum. Et facti taxati, (Ex quo in mora fuerint)
& idem dicitur in collatore, ut in e. quia dicitur in collatore, de concess. p. b.
Quid autem in patronis, est palchia questio, sed vide, quod dixi
in e. quoniam, & in e. cum propter, de iure pat. Oppo. contra tex.
Nam isti non poterant eligere sine licentia, ergo erant impediti
eligere, & per consequens non debet eis currere tempus, ut in d.
causa dicitur in collatore, & in l. 5. si. C. de an. excep. §. C. l. 3. profequit
hoc contrarium, & in effectu soluit, & bene, q. isti non erant sim-
plicitate impediti, immo remotio impedimenti de quibus debata po-
testate eorum, quia poterant petere licentiam a superiore, unde
contra eos succedit regula iuris, qui potest facere, ut possit, iam
dicitur posse, ut in l. qui potest, si. de reg. iur. Secus dicitur, si isti simpli-
citer fuerint impediti, puta, quia papa inhibuisse etiam ne elige-
rent. Sed quare, quia tex. ille loquitur de termino iuris. Quare
quod in termino hominis, pone exemplum papa mandavit ca-
nonicis, ut eligerent prelatum intra mensem, cum consilio cuius-
dam Episcopi, alius ipse Episcopus prouideret, & de iure Episcopus
cuius consilium debebat requiri, occultauit se, vel latens im-
pedimentum prebuit, ita q. isti non potuerunt habere consilium
intra mensem, nunquid tempus eis curret? Host. dicit q. sic, quia
istud tempus fuit statutum ab homine, ergo semper curret a die
presentationis litterarum, ut in c. super eo, de app. Aduerte, quia
hoc dictum Host. est verum, si iste terminus esset hominis, quia om-

ne tempus regulariter est continuum, ut dicit glo. no. si. de di. & c.
temp. prescrip. super rub. & facit, quo no. lo. Ad id in d. c. super
eo. Sed iste terminus, de quo dixi, succedit loco termini iuris.
Ad hoc, quod no. iur. in d. c. de instructione, de app. ergo debet cessari
eodem iure cum termino iuris, ut ibi no. Iur. & per consequens
non debet currere impeditis, sicut nec terminus iuris. Et tunc
opitenuit hic d. Car. q. ar. mini. satis placet. Sed aduerte, quia pus-
to, q. ex quo isti non poterant habere consilium, poterant sine il-
lo eligere, arg. in e. cum olim, de arb. e. cum in vereri, i. p. e. & qd
ibi dixi. Facti, quod no. Bar. in l. 5. si. si. p. h. de ex. & c. no. in
e. unico, in fine sed de v. m. §. 6. ubi v. exp. d. probari videtur, om-
nino, qd dixi in e. ex parte, de consilio. Et haec sufficiant.

A D D I T I O N E S.

1 Zac. A. potestate eorum, a die huiusmodi tempus currit impedito, si ponit
obstaculo impedimento, vel illud tollere, alio secus, i. quibus dicitur, & ibi Doe.
de cond. & demon. & Bar. in l. C. de adult.

2 An Fran. Circa hoc de impedimento, dicit, q. impeditus ex ista causa, est tu-
tus ex e. p. n. aduersus prohibitionem p. n. Et cum dicit §. si quis ex lega-
toribus, & ibi per Bar. R. de arb. l. 2. §. 1. Et dicitur per Bar. & Ale. §. 6. quia
currit taliter impeditus, quia e. cond. maior est etiam istum, si dicitur sci-
re impedimentum, ut per Pa. de Cas. in d. l. si quis cau. & vide Fran. in e.
pen. de o. s. quem etiam refert, & sequitur Bar. in d. l. ubi dicit, q. cautela
est, q. quis non scit iudici impedimentum, ut processum postea factus sit nul-
lus. Et addit, q. impeditus etiam factus iudici, semper debet protestari iudici
de impedimento, alius non excusatur, ut per glo. in c. p. n. §. 6. per vi-
g. de c. de h. §. 6. & per Bar. in l. 3. dicitur, quando ap. si. de impedimento
in materia appellacionis, & eius prosecutione, plene habetur per Doe. &
nouissime per Phil. Fran. de e. ratione, in 7. c. de app. l. & per No. de
Ale. in l. de p. n. §. si quis ipse p. n. si. de no. op. n. n.

3 Et adde, q. impedimentum debet esse tale, q. non potuit per impedium re-
moueri, ut ibidem dicitur, & de hoc debet in scriptis protestari. Et ideo dicitur
Bar. in l. p. n. de app. l. & in l. 5. q. dicitur, p. n. de l. p. Ale. & Pau.
de Cas. q. impedimus in iur. i. n. excusatur, si probet se inisse ad flumen cau-
sa transiens, & non potuisse transire causa fundacionis. Et ideo oportet,
q. impedias, ne dum ille gerit impedimentum, sed etiam probet, q. tenetur
remouere impedimentum, nec potuit remouere, & in super debet probare,
q. intendebat facere, nisi fuisset impeditus, tex. est no. secundum Bar. in l.
qui commensur. si. de rem. & vide Doe. in d. §. quod dicitur, & in d. p. n. de
& Bar. in l. in pecuniarijs. Et de fer. & vide Ale. in c. de 4. p. n. c. n. si. Et
generaliter quid debet probare, dicitur se fuisse impeditum, vide per glo.
in l. de ad. & per in §. 4. in ver. sed oportet, & in ver. loq.

4 Seb. Sap. Quare quid vide ad hoc gl. in d. c. in ver. si prohiberes de iure
p. n. de quo per Rom. in cons. 205. quoad primam. Abb. con. 2. §. quod pri-
mam. col. 6. cum multis tradit per Fel. in d. c. ex p. no. col. 3. v. n. a. limita-
tio. vide que subdit in e. cum in ver. a. c. o.

COMMENTARIORVM ABBATIS PANORMITANI

in Primam Libri Primi Decretalium partem, Finis.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X.

Omnes sunt Quaterniones, praeter X, qui est Quinternio.

ENETIIS, APVD IVNTAS,

M. D. LXXXVIII.

